

Arrest

nr. 68 834 van 20 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 30 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. MAIRESSE, loco advocaat V. STROOBANTS, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Noakali. Sinds uw studententijd zou u betrokken zijn bij de "BNP". In 1997 zou u verkozen zijn tot de "organising secretary" van de Jubo Dal, "BNP" in uw dorp. U zou deze functie uitgevoerd hebben tot 2003, toen u ging studeren in Dhaka. Tijdens uw studies zouden uw politieke activiteiten op een laag pitje hebben gestaan en nadat u afgestudeerd was in 2005, zou u nog af en toe politiek actief geweest zijn. Op 24 mei 2009 zou u gearresteerd zijn op beschuldiging van vernieling van openbare eigendom. Ook andere "BNP"-leiders zouden in deze zaak gearresteerd zijn. U zou een tiental dagen in de gevangenis doorgebracht hebben vooraleer u vrij werd gelaten op borg. Gezien de martelingen die u had ondergaan diende u een tijdje in het ziekenhuis door te brengen. Hierna zouden er enkele hoorzittingen hebben plaatsgevonden, die u steeds bijwoonde. Op 25 september 2009 zouden leden van de Awami League geprobeerd hebben om

u af te persen. U zou dit samen met uw advocaat bij de politie gemeld hebben, waarna een klacht tegen de Awami League- leden werd opgesteld. Op 28 september 2009 zouden uw tegenstanders uw winkel kort en klein geslagen hebben. U zou opnieuw naar de politie gegaan zijn, maar zij zouden u aangeraden hebben om te betalen. Daar u de klacht niet wou intrekken, zouden uw tegenstanders een tweede klacht tegen u hebben ingediend. U zou naar Chittagong vertrokken zijn, waar u op 15 oktober 2009 een schip nam met bestemming Italië. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw "trade licence", een ziekenhuisattest, uw geboorteakte, de brief van uw advocaat en een Engelse versie, brieven die u naar de politie schreef, een brief van uw partij en vertaling, een brief van een parlamentslid van uw partij, uw aanstellingsbrief, documenten i.v.m. uw borg, de twee aanklachten tegen u, de aanklacht die u neerlegde, het bevel dat u naar de gevangenis moest, een krant met een artikel dat over u handelt, kranten met een algemene inhoud en een foto.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo was u vooreerst niet in staat om uw identiteit ontegensprekelijk aan te tonen (gehoorverslag CGVS p. 3). Het enige officiële identiteitsbewijs dat u voorlegde was een geboorteakte. Daar dit document niet ver een foto beschikt, kunt u niet aannemelijk maken deze persoon te zijn. U stelde een identiteitskaart in Bangladesh te hebben, maar u zou nog geen moeite gedaan hebben om deze te laten ophalen (gehoorverslag CGVS p. 3). U legde een "trade licence" neer met een foto, maar deze foto betreft slechts een kopie op het document. U kunt dan ook niet aannemelijk maken in de door u voorgelegde juridische documenten vermeld te staan.

Voorts kan er maar weinig geloof worden gehecht aan uw beweerde politieke profiel. U beweerde reeds politiek actief te zijn in 1993, dus op 14- jarige leeftijd. Toen u gevraagd werd welke politieke activiteiten u als 14- jarige deed, gaf u aan geen politieke activiteiten te kennen tot u in 1997 actief lid en "organising secretary" werd (gehoorverslag CGVS p. 4). U gevraagd op basis van welke verdiensten u tot "organising secretary" werd benoemd haalde u plots aan dat u voordien toch zeer politiek actief was (gehoorverslag CGVS p. 5). Er werd u herhaaldelijk en nadrukkelijk gevraagd wat uw functie als "organising secretary" concreet inhield, maar u kon geen enkel concreet voorbeeld aanhalen van wat u in uw functie deed (gehoorverslag CGVS p. 5). U haalde aan dat u events op "grassrootlevel" organiseerde, maar toch gaf u geen enkel concreet voorbeeld. De ernst van uw politieke profiel wordt ook afgebroken door uw verdere verklaringen. Zo beweerde u tussen 2003 en 2005 niet actief geweest te zijn voor uw partij gezien uw studies, maar na 2005 zou u terug actief geweest zijn. Toen u echter gevraagd werd naar uw politieke activiteiten na 2005, gaf u opnieuw aan niet veel activiteiten gehad te hebben (gehoorverslag CGVS p. 5). Ook uw bewering dat u na aankomst in België geen interesse heeft voor de lokale afdeling van uw partij, breekt de ernst van uw politieke profiel af (gehoorverslag CGVS p. 6). Daar er maar weinig geloof kan worden gehecht aan uw bewering een "organising secretary" geweest te zijn en daar uit uw verklaringen bleek dat uw uiteindelijke politieke activiteiten duidelijk beperkt waren, kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u omwille van deze politieke activiteiten in politiek geïnspireerd rechtszaken betrokken zou zijn. De ongeloofwaardigheid van uw beweerde politieke profiel blijkt ook uit volgende vaststelling. Hoewel u steeds beweerde een "organising secretary" van de Jubo Dal (jeugdvlucht van BNP) (gehoorverslag CGVS p. 4) te zijn wordt u in de door u voorgelegde krant voorgesteld als "organising secretary" van de Chatra Dal (de studentenvlucht van de BNP). Deze vaststelling ondermijnt dan ook het geloof in de authenticiteit van dit krantenartikel.

De ongeloofwaardigheid van deze bewering blijkt ook uit volgende vaststellingen. U beweerde tweemaal aangeklaagd te zijn. Wat betreft de eerste aanklacht van mei 2009 dient te worden vastgesteld dat u niet de namen van alle beklagden kent (gehoorverslag CGVS p. 6). U beweerde aangeklaagd te zijn wegens het vernielen van openbaar eigendom, meer bepaald een bibliotheek. Dit is bevreemdend temeer daar u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 6 april 2010, nog duidelijk had aangegeven dat u in mei 2009 aangeklaagd werd voor corruptie. Wat meer is, uit de vertaling van uw twee aanklachten blijkt dat u in de aanklacht van mei 2009 wordt aangeklaagd wegens het vernielen van de "office" van de "Rasel memorial Organization" (p. 17 vertaling), terwijl u in de aanklacht van oktober 2009 pas beschuldigd wordt van het vernielen van een bibliotheek, nl. de "Bongo Bondhu Memorial Library" (p. 39 vertaling). Dat u de inhoud van de aanklachten tegen u niet zou kennen, breekt het geloof in uw ingeroepen vrees totaal af. Tevens werd vastgesteld dat u niet wist onder welke artikels u aangeklaagd werd (hoewel uw advocaat ze expliciet in zijn brief vermeldt), noch wist u juist welke juridische documenten u voorlegde (gehoorverslag CGVS p. 7, 8). Uw vrees voor de eerste aanklacht is dan ook ongeloofwaardig. Hetzelfde kan opgemerkt worden over de tweede aanklacht tegen u. Zo wist u opnieuw niet onder welke artikels u werd aangeklaagd. U verklaarde wegens het vernielen van eigendom en moordpoging

aangeklaagd te worden, maar volgens de Engelstalige brief van uw advocaat wordt u in uw tweede aanklacht aangeklaagd onder artikels 385/506, waarbij art. 385 voor afpersing staat. Hiermee geconfronteerd beweerde u dat het vernielen van eigendom hetzelfde is als afpersing (gehoorverslag CGVS p. 10). Dit is weinig aannemelijk. Gezien uw gebrekkige kennis en desinteresse in deze twee zaken tegen u kan er geen geloof worden gehecht aan uw vrees voor vervolging. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geen nood heeft aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Gezien uw ongeloofwaardige vrees mag de authenticiteit van uw juridische documenten betwijfeld worden. Ook de authenticiteit van de aanklacht die u zelf indiende, mag betwijfeld worden. Dit wordt bevestigd door de vaststelling dat de datum op de door u geschreven brief gecorrigeerd werd. Hiermee geconfronteerd, ontkende u dit eerst om het daarna af te doen als een typfout (gehoorverslag CGVS p. 8). Ook andere documenten die dienen om uw ongeloofwaardige relaas te ondersteunen, zoals de partijbrieven, de brieven van uw advocaat, uw aanstellingsbrief, de krant en het ziekenhuisattest mogen betwijfeld worden. De "trade licence" voegt niets toe aan uw dossier, daar u uw identiteit niet officieel kon aantonen. De kranten met algemene inhoud voegen niets wezenlijks toe. U legde ook nog een foto neer van uw deelname aan een soort manifestatie in België. U gaf echter zelf aan dat u niet politiek actief bent in België en dat u zich niet interesseert voor een eventuele BNP afdeling in België (gehoorverslag CGVS p.6).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 30 van de Grondwet, van artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de zorgvuldigheidsplicht en van de motiveringsplicht.

Ter adstructie van zijn enig middel betoogt verzoeker:

"Verwerende partij stelt dat verzoeker zijn identiteit niet ontegensprekelijk kan aantonen.

Evenwel brengt verzoeker tal van bewijselementen en stukken bij, sommigen met foto. Het louter feit dat verzoeker geen identiteitskaart met foto kan bijbrengen wil niet zeggen dat zijn identiteit niet vaststaat.

Verzoeker brengt immers niet alleen een geboorteakte bij, doch ook een trade licence met foto bij. Verwerende partij stelt volkomen onterecht dat verzoeker geen moeite gedaan heeft om zijn identiteitskaart te bekomen. Immers, verzoeker heeft tesamen met zijn familie zijn huis moeten verlaten, Hij heeft ook de identiteitskaar niet kunnen meenemen.

Na het interview is verzoeker's vader — gelet op de uitdrukkelijke vraag van de dossierbeheerder — terug naar het huis gekeerd, doch hij werd er geconfronteerd met een woedende massa mensen en politiebeamten die hem bedreigden. Verzoeker's vader heeft zijn dorp dan ook onmiddellijk moeten verlaten, zonder dat hij de identiteitskaart heeft kunnen bekomen.

Er kan dan ook geen twijfel gehecht worden aan de identiteit van verzoeker. Deze staat vast en wordt bewezen aan de hand van talloze documenten, waaronder officiële documenten van het gerecht.

Verder betwist verwerende partij onterecht het politiek profiel van verzoeker.

Verwerende partij stelt dat verzoeker geen concrete invulling kon geven van zijn taak als organising secretary, dat verzoeker geen duidelijke verklaring kon geven over de wijze waarop hij verkozen werd.

In eerste instantie dient rekening gehouden te worden met de druk waaronder een kandidaat-vluchteling zich bevindt tijdens een dergelijk interview. Verzoeker heeft naar beste vermogen alle vragen beantwoord, maar was duidelijk in de war door het vragenvuur dat op hem werd afgevuurd. Verzoeker heeft getracht een zo duidelijk mogelijk beeld van de situatie te schetsen, doch meent verwerende partij dat hij hier niet in geslaagd is.

Ter voorbereiding van het hoger beroep heeft verzoeker in eigen bewoording getracht zo duidelijk mogelijk te omschrijven wat zijn taken waren bij het BNP, hoe hij actief was en op welke wijze hij geapprecieerd werd binnen de partij. De verklaring wordt gevoegd als stuk 3 van het bundel.

De uitleg die hierin gegeven wordt stemt volledig overeen met de verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens het interview. Verwerende partij kan deze verklaring dan ook niet afdoen als zijnde "uitgevonden" of "opgesteld pour les besoins de la cause en bijgevolg zonder waarde".

Immers, het relaas van de kandidaat-vluchteling wordt in de eerste plaats beoordeeld op zijn verklaringen. Men moet dan ook de bijkomende kans geven deze verklaringen te geven. Tijdens het interview had de raadsman van verzoeker reeds gevraagd verzoeker een bijkomende kans te geven om zijn antwoorden toe te lichten, doch dit werd niet toegestaan.

Verzoeker verzoekt de raad dan ook in deze fase van de procedure rekening te houden met zijn verklaringen.

De verklaringen over hoe verzoeker bij de partij terecht gekomen is en zijn verantwoordelijkheden gekregen heeft, werd reeds boven uiteengezet.

Eveneens legt verzoeker uit waarom zijn verantwoordelijkheden zo beperkt waren: als student (1995-2000: student aan de Naokhali college) waren zijn taken beperkt er zijn per lokaliteit bovendien twee jeugd comités: studenten en niet-studenten, elk comité heeft zo zijn eigen taken, vandaar dat de taken van verzoeker beperkt waren: de taken werden immers gedragen door de verschillende verantwoordelijken binnen de verschillende comités. (p 5-6 verklaring verzoeker)..

IN de verklaring licht verzoeker ook toe wat soort taken hij onder andere uitvoerde (p 6-7 verklaring verzoeker). Tot slot tracht verwerende partij niet alleen twijfel te zaaien over de echtheid van de documenten die verzoeker bijbrengt aangaande de klachten die tegen hem neergelegd werden, verwerende partij stelt eveneens niet te geloven dat er effectief een klacht tegen verzoeker werd neergelegd.

Verwerende partij baseert zich voor haar oordeel op het feit dat verzoeker niet de details van de zaken tegen hem kan aanhalen.

Gezien de zaken echter volledig gefabriceerd zijn en verzoeker nergens in de buurt van de hem verweten feiten aanwezig was, maakt het in principe niet uit of verzoeker wel dan niet de details van de zaken tegen hem kent.

Verzoeker licht nader toe: de klachten tegen hem zijn volledig verzonnen. Verzoeker kan zich dan ook niet verdedigen tegen de klachten want hoe verdedigt men zich tegen volledig uit de lucht gegrepen feiten.

De advocaat van verzoeker tracht de zaken aan te pakken, doch verzoeker kan weinig helpen: hij kan geen details geven over hetgeen gebeurde — want hij was er niet bij; hij kan niet stellen wie dan effectief de feiten gepleegd heeft — want hij was er niet bij; hij kan evenmin stellen dat de feiten zich op een andere wijze hebben voorgedaan — want hij was er niet bij!

Verzoeker weet alleen dat er twee zaken tegen hem zijn opgestart, dat hij bij beide zaken beschuldigd wordt van het vernielen van eigendom — doch dat beide zaken ingegeven zijn door corrupte (of bange) politiebeamten en corrupte Awamileague leden. Zo weet hij dat hij in beide zaken niet de enige beschuldigde is. In de eerste zaak tegen hem werd hij immers samen met verschillende andere leden van de BNP beschuldigd. De leider onder hen, werd naast vernieling ook van corruptie beschuldigd.

Het kan verzoeker inderdaad niet verweten worden de details van de zaak niet te kennen.

Dat dit niet is omdat hij over de feiten gelogen zou hebben, wordt immers juist bewezen door het feit dat hij de originele documenten bijbrengt. Indien de aanklacht immers deel zou uitmaken van een “uitgevonden verhaal”, dan zou verzoeker er toch voor gezorgd hebben dat hij de details van de zaak — zoals deze beschreven staan in de documenten die hij zelf heeft bijgebracht in een taal die verzoeker hanteert — toch wel uit het hoofd geleerd hebben.

IN casu heeft verzoeker dit niet gedaan, omdat de details van de zaak er niet toe doen. Feit is dat de klacht tegen hem hangende is en dat ze volledig vals is. Verzoeker's advocaat doet al het mogelijke in Bangladesh om de aanklacht te laten verdwijnen.

Onterecht houdt verwerende partij dan ook geen rekening met het feit dat het nu eenmaal een universeel feit is dat mensen erop vertrouwen dat hun advocaat dergelijke situaties kan oplossen. De advocaat van verzoeker houdt zich — dit blijkt uit de stukken — wel degelijk bezig met de zaak in de hoop de aanklacht te laten verdwijnen.

Tot dit het geval is en de politieke situatie in Bangladesh gewijzigd is, kan verzoeker immers niet terugkeren omdat hij moet vrezen voor zijn leven.”

2.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoeker de aangevoerde schendingen van het artikel 30 van de Grondwet en van het artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet op geen enkele manier toelicht in zijn verzoekschrift. Om als middel in aanmerking genomen te worden moet naast de geschonden geachte bepaling of het geschonden geachte beginsel in het verzoekschrift verduidelijkt worden hoe en waarom verzoeker meent dat de bewuste bepaling of het bewuste beginsel door de bestreden beslissing wordt geschonden. Geen enkele toelichting wordt evenwel teruggevonden. Het middel is in de aangegeven mate niet ontvankelijk.

2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te

verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing, die juridisch gesteund is op de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De Raad oordeelt dat de considerans waarin verzoeker wordt verweten dat zijn identiteit niet ontegensprekelijk vaststaat, ten overvloede wordt aangevoerd; dat de bestreden beslissing genoegzaam geschraagd is door de overige motieven, inzonderheid de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde politieke profiel, de gebrekkige kennis en desinteresse aangaande de aanklachten tegen verzoeker en het feit dat de door verzoeker voorgelegde documenten deze appreciatie niet kunnen ombuigen zoals blijkt uit de bespreking die hierna volgt; dat kritiek op overtollige motieven op zich niet tot het gegrond bevinden van het beroep kan leiden; dat het dan ook niet nodig is deze kritiek nader te onderzoeken.

2.5. Blijkens de bestreden beslissing kan er maar weinig geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde politiek profiel. Verzoeker tracht deze vaststelling in de bestreden beslissing te weerleggen door te stellen dat er rekening dient gehouden te worden met de druk waaronder een kandidaat-vluchteling zich bevindt tijdens een interview en dat hij duidelijk in de war was. Verzoeker heeft ter voorbereiding van zijn hoger beroep in eigen bewoordingen getracht te omschrijven wat zijn taken waren bij de BNP, hoe hij actief was en op welke wijze hij geapprecieerd werd binnen de partij. Verzoeker voegt deze uiteenzetting als stuk 3 bij zijn verzoekschrift. Verzoeker wijst er nog op dat het relaas van een kandidaat-vluchteling in de eerste plaats dient beoordeeld te worden in het licht van diens verklaringen en dat hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal via zijn advocaat gevraagd heeft hem de kans te geven zijn antwoorden toe te lichten, wat echter niet werd toegestaan.

2.6. De Raad wijst er op dat verzoeker niet wordt verweten dat hij zich niet alle details van zijn asielrelaas herinnert maar wel dat hij tijdens zijn gehoor zijn vermeende politieke activiteiten niet duidelijk kon toelichten. Aangezien zijn vermeende politieke activiteiten de directe aanleiding vormen tot zijn vertrek uit het land van herkomst mag redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat hij deze tijdens zijn gehoor waarheidsgetrouw kan weergeven. Op verzoeker ligt de verplichting om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De onwetendheden, die in de bestreden beslissing worden vastgesteld, resulteren uit vragen waarop verzoeker duidelijk had moeten kunnen antwoorden zo hij is wie hij beweert te zijn. Immers verklaarde verzoeker sinds 1997 actief lid en 'organising secretary' te zijn geweest van de BNP. Wanneer hem echter gevraagd wordt wat zijn activiteiten precies inhielden en hiervan concrete voorbeelden aan te reiken, raakt verzoeker niet verder dan vage verklaringen zoals: *"Ik was organising secretary en organiseerde events op grassrootlevel."* en: *"Ik was heel actief voor 1996, in 2001 deed ik veel campagne, ik ging naar huizen mensen, de prime minister kwam in regio, we gaven receptie"* (administratief dossier, stuk 5, p. 5). Uit het gehoorverslag blijkt duidelijk dat verzoeker verschillende keren gevraagd werd zijn activiteiten meer concreet toe te lichten: wat hij organiseerde, op welke wijze, met welke middelen, voor welke doelen en welke de gevolgen waren. Samen met de commissaris-generaal dient evenwel vastgesteld dat verzoeker blijft vervallen in vaagheden. Dergelijke vaststelling doet dan ook terecht besluiten dat geen geloof gehecht kan worden aan het politieke profiel dat verzoeker zichzelf toedicht.

Waar verzoeker betoogt dat hij tijdens zijn gehoor onder druk stond en duidelijk in de war was, merkt de Raad op dat zelfs een gestresst persoon dergelijke vragen had kunnen beantwoorden, zo hij is wie hij beweert te zijn. Uit niets blijkt dat verzoeker niet ruimschoots de mogelijkheid heeft gehad zijn

activiteiten duidelijk toe te lichten. Integendeel, zoals hoger reeds gesteld, werd aan verzoeker diverse keren gevraagd zijn activiteiten nader toe te lichten. De Raad wijst er verder op dat elke asielzoeker onder een zekere druk staat, doch van hem kan verwacht worden dat hij zijn relaas op een coherente, correcte en zo gedetailleerd mogelijke manier uiteenzet ten aanzien van de asielinstanties van het land waar hij om bescherming vraagt, zeker voor wat betreft belangrijke gebeurtenissen. Verzoekers a posteriori verklaringen aangaande zijn taken bij de BNP, hoe hij actief was en op welke wijze hij geapprecieerd werd binnen de partij vermogen niet de pertinente en draagkrachtige motivering in de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen. Het komt immers aan verzoeker toe om in elke fase van de procedure zo volledig mogelijke, coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen. De leemtes in zijn verklaringen die verzoeker a posteriori tracht in te vullen via een bijkomende verklaring gevoegd aan het verzoekschrift, vermogen dan ook geenszins afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen gedaan door de commissaris-generaal.

Waar verzoeker nog betoogt dat zijn raadsman tijdens het gehoor had gevraagd hem een bijkomende kans te geven om zijn antwoorden toe te lichten dient evenwel vastgesteld dat, zoals hoger reeds aangegeven, verzoeker tijdens het gehoor veelvuldig de kans heeft gekregen zijn politieke activiteiten toe te lichten. Bovendien werd verzoeker op het einde van het gehoor gevraagd of hij nog iets wenste toe te voegen. Evenwel heeft ook daar verzoeker geen verdere toelichting meer gegeven over zijn politieke activiteiten (administratief dossier, stuk 5, p. 11).

2.7. Blijkens de bestreden beslissing wordt de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker over de zaken die tegen hem zouden lopen in zijn land van herkomst aangetast door tegenstrijdige verklaringen en door het gegeven dat verzoeker blijkt geeft van een gebrekkige kennis en een desinteresse in deze zaken. Voor zover verzoeker naar aanleiding van zijn vervolging documenten ontving en voorlegt aan de asielinstanties ter adstructie van zijn asielmotieven, is het redelijk te verwachten dat hij vertrouwd is met de inhoud ervan. Verzoeker is immers verantwoordelijk voor de neergelegde documenten en dient zich te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoeker zich derwijze vergist. Van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij een bepaalde interesse aan de dag legt aangaande de gebeurtenissen die betrekking hebben op zijn asielrelaas. De aanklachten tegen verzoeker die het rechtstreeks gevolg zouden zijn van zijn politieke activiteiten zijn een dermate belangrijke en ingrijpende gebeurtenis dat verzoeker geacht mag worden zich hierover grondig te informeren. De desinteresse die verzoeker evenwel tentoonspreidt is een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. De argumenten dat de aanklachten tegen hem volledig gefabriceerd zijn en dat hij nergens in de buurt van de hem verweten feiten aanwezig was, kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen. Bovendien heeft verzoeker de mogelijkheid om via zijn advocaat in Bangladesh concrete informatie over de aanklachten in te winnen. Verzoeker verklaarde immers nog steeds contact te hebben met zijn advocaat aldaar (administratief dossier, stuk 5, p. 2). Dit blijkt tevens uit de door verzoeker aan zijn verzoekschrift gevoegde verklaring (stuk 3). Verzoeker laat evenwel na zich grondig te informeren over de tegen hem opgestarte zaken, hetgeen ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Ook het argument van verzoeker dat mensen op hun advocaat vertrouwen teneinde zijn onwetendheid over de zaken te verantwoorden, is niet ernstig. Zoals reeds hoger gesteld, is het de taak van verzoeker, die zijn land ontvlucht omwille van een vrees voor vervolging en die internationale bescherming inroept, zijn vluchrelaas op gedetailleerde en coherente wijze naar voren te brengen. Ondanks de vaststelling dat verzoeker duidelijk de mogelijkheid heeft zich grondig te informeren over de zaken, laat hij na dit te doen en legt hij bovendien tegenstrijdige verklaringen af aangaande de door hem bijgebrachte documenten. Waar verzoeker in de aan het verzoekschrift gevoegde verklaring nog een verantwoording tracht te geven voor de vaststelling in de bestreden beslissing dat in de tweede aanklacht sprake is van afpersing door te benadrukken dat zijn zaken enkel handelen over vernieling van eigendom en moordpoging, kan dergelijke verklaring hoegenaamd geen afbreuk doen aan de concrete vaststelling in de bestreden beslissing dat de brief van verzoekers advocaat, een brief die verzoeker zelf heeft neergelegd en waarvoor hij aldus de verantwoordelijkheid draagt, spreekt van afpersing voor wat betreft de tweede aanklacht tegen verzoeker (administratief dossier, stuk 1). Het geheel van deze vaststellingen ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers relaas. Waar verzoeker een summiere samenvatting geeft van het door hem voorgehouden asielrelaas wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe verzoeker, zoals blijkt, in gebreke blijft.

2.8. Met zijn betoog dat de feiten niet gelogen zijn nu originele documenten werden voorgelegd gaat verzoeker er aan voorbij dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de authenticiteit van de juridische documenten terecht in twijfel stelt. Aan de door een asielzoeker bijgebrachte documenten kan immers slechts bewijskracht worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen om de voormelde redenen in casu niet het geval is. Gelet op de bespreking onder punt 2.4. acht de Raad het motief inzake de "trade licence" waarvan gesteld wordt dat deze niets toevoegt aan het dossier daar verzoeker zijn identiteit niet officieel kon aantonen, niet pertinent. Evenwel, nu verzoeker er niet in slaagt zijn vluchtrelaas aannemelijk te maken daar hij ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd en daar hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent documenten die hij heeft voorgelegd alsook gezien het feit dat hij een gebrek aan interesse betoond heeft in de tegen hem aanhangig gemaakte zaken, is de Raad van oordeel dat geen enkele waarde kan worden gehecht aan alle documenten die verzoeker heeft voorgelegd ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

2.9. In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

De Raad wijst verzoeker erop dat, zoals reeds werd vastgesteld, zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. De Raad meent derhalve dat verzoeker niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas en dit met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er in Bangladesh een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon kan worden aangenomen. Verzoeker ontkracht de motivering van de bestreden beslissing inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op geen enkele wijze. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4 worden aangenomen.

2.10. Verder benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie en het gehoorverslag van verzoeker en dat hij, zoals reeds gesteld, tijdens het gehoor de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, met uitzondering van het overtollig bevonden motief, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER